هرگاه بنده ام یک وجب رو به من بیاید، من یک ذراع به سوی او می روم و هرگاه یک ذراع رو به من بیاید، یک باع به طرف او می روم و هرگاه یک باع رو به من بیاید، سریع تر (یا بیشتر) به سوی او می روم.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ اللهَ قال: إِذَا تَلَقَّانِي عَبْدِي بِشِبْرٍ تَلَقَّيْتُهُ بِذِرَاعٍ، وَإِذَا تَلَقَّانِي بِذِرَاعٍ تَلَقَّيْتُهُ بِبَاعٍ، وَإِذَا تَلَقَّانِي بِبَاعٍ أَتيتُه بِأَسْرَع»: «الله متعال می فرماید: هرگاه بنده ام یک وجب رو به من بیاید، من یک ذراع به سوی او می روم و هرگاه یک ذراع رو به من بیاید، یک باع به طرف او می روم و هرگاه یک باع رو به من بیاید، سریع تر (یا بیشتر) به سوی او می روم».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

هرگاه بنده به مقدار یک وجب به الله نزدیک شود و تقرب جوید، الله متعال به مقدار یک ذراع به او نزدیک می شود؛ و چون بنده بیش از این مقدار به الله متعال نزدیک شود، الله بیش از آن به او نزدیک می شود؛ و چون بنده به سمت الله برود، الله سریع تر به سمتش می آید. و «نزدیک شدن» و «آمدن» دو صفت از صفات الله متعال می باشند که بدون تعیین کیفیت، تشبیه و تحریف و تعطیل به آنها ایمان داریم و برای الله ثابت می دانیم.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/8293